Hilda Högström.

Notickan.

Lvt
Aac.

Hilda Högström.

Julin 1894.

Af K. A.

1.

Uti din minnesbok jag vill
En vers med nöje skrifva.
På samma gång jag bjuder till
Att dig ett godt råd gifva.

2.

Du är så ung, du tror om gådt
Hvar menska här i verlden,
Ser allt i roält, så stort som smått,
Vet ej af svek och flärden.

3.

Med alla vill du vara vän,
Men nog är: vänlig vara.
Välj en, och när du funnit den,
Hans vänskap sök bevara.

S—en.

N-n. den 15. Jan. 1895.

Hvad rätt du tänkt, hvad du i kärlek vill,
Hvad godt du gjort, kan ej af tiden härjas,
Det är den skörd, som undan honom bärgas,
Ty den hör evighetens rike till.

Viktor Rydberg

Selma Segerström.

Luleå d. 17 Febr. 1895.

"Åt mänskoanden, längtande att fara
Från jordens grus till fadrens himmel opp,
Gud sände trenne ibland änglars skara
Att visa vägen: kärlek, tro och hopp.

Tron ger oss kraft att härlig seger vinna
I striderna mot tviflets mörka här;
Och kärlek lär oss rätta nyckeln finna
Till lifvets gåta. Den försoning är

Men stundom både tro och kärlek vackla
I striden tung mot sorgers lidanden,
Då tändes hoppet upp sin himlafackla
Och väcker modet i vårt bröst igen

När dessa trenne änglabilder gästa
I mänskans hjärta uti ostörd ro,
Hon känner tacksamt, att hon har det bästa,
Som finns på jorden, uti eget bo."

A. Åslund.

Den 12 Nov. 1895

Bevara ren din barndoms
Gifva tro,
Förutan den finns ej på jorden ro.
Bevara jämt din första kärlek ren,
Förutan den är hvarje glädje sken.

"Typsan."

Jag stod en gång
med en öppen bok -
hvart blad var mitt liv.
"Skriv, skriv!"
bad jag all världen
och ögonen sågo
drömslättar vida.

//.

"Skriv, vad du vill!
Ont eller gott,
stort eller smått!
Jag bjuder mig till
så att fröjdas som lida,
blott ingen oskriven
tom, vit sida

//.

Och livet skrev:
med färger där stod,
en skrift uti blod!
Det kom och rev
alla vita
blad bort ur boken

//.

Det fanns dagar som vinden
starka, varma, fläckt
solljusa dagar
Och det fanns andra
i smärta skrivna
av sorg och lidande
sönderrivna,
men alla, alla
av livet givna

//.

Hur sällsam runskrift
där än skall stå
ristad in
i mitt bävande sinn;
röd såsom blod,
het som eldens must -
inätt i livets torneringsdust
jag beder ännu:

//.

"Skriv, skriv,
du härliga liv!
Jag ger mig med lust
till att fröjdas, att lida
blott ingen oskriven
tom, vit sida - - - !"

//.

"Skriv, skriv
du härliga liv!
Och ögonen såga
drömslätter vida —

//.

vänd.

"O, då bref skrev
med färger, där stod
en skrift uti blod!
Det kom och ref
alla hvita
blad bort ur boken — —!

"

Aldrig ha rikare löften
bundits till skärare tankar
än där, var två finna hamnen,
än där, var två kasta ankar"

"

När klockor små
ringa till bröllopsfärd
för två, som stämt möte i hjärtats särd
då är det lift,
som var det sol i sinn
och dans på rosor,
vilket bringdans in.

Men nog du här,
om rätt du lyss därpå,
att det är allvars klang
i klockor små,
ett livets allvar
mera djupt och stort
än man i glädjefäster
eljest sport.

"

Låt dig ej af ytan fånga,
tro ej tingens sken!
Vädersolar äro många,
solen är blott en.

Gå till botten utaf tingen,
pröfva vännens hälf!
Många vänner är ingen
en kan vara allt.

Men den enda, men den bästa,
värda som en skatt!
Vill den stjärnan ögat fästa
uti storm och natt!
Sök i allt blott själfva kärnan
skal är allt, som bräcks;
finner du den rätta stjärnan
följ den, tills hon släcks!

(C. V. Böttiger) Luleå den 26-11-1875

Anna Öhman

"Ingen hvila för den trötte anden,
Zionsvandrare, på okänd stråt!
Bygg ej luftslott här i ökensanden, -
Du skall se dem ramla vid din gråt;
Låt ej öknens hägringar dig tjusa, -
Se, ett vindkast kan dess tempel grusa.

Glänser och igenom mörka töcknen
Några guldkorn fram bland jordens stoft,
Vinkar dig en grön oas i öknen,
Full af sommarlif och blomsterdoft; -
Stanna ej, hur än dess blommor tjusa,
Doftet kunde snart din själ berusa.

Ingen hvila här i denna världen!
Om du törstig än en källa når,
Drick och lef, men stanna ej på färden,
Förrn vid lifvets klara älf du står.
Källan här är blott en ringa droppe
Af de rika flödena däroppe.

xrandra handen,
ett hem så tryggt;
Växer och bl... d sång från stranden
Något skuggri... staka sig skyggt."
Mognar ymnigt ... ll.
Svalkande och so... ör de fleste?
Ät och lef men st...
Lifvets fruktträd väntar ...

Ingen hvila här, du stackars hjärta,
Som likt jagad dufva söker ro.
I en värld af faror, synd och smärta
Är ej godt för flyktingar att bo.
Men hos vännen med de djupa såren
Domnar smärtan af och torkas tåren.

Ingen hvila här! Kom, räck mig handen,
Vilse vandrare, som glömt din Gud;
Släpp besläckad mantel och låt anden
Kläda dig i snöhvit silkesskrud!
Du är trött som jag af öfverfärden,
Följ mig hem och säg farväl åt världen!

"Ingen hvila för den [illegible] den trötte
Zionsvandrare, på ök[illegible]la ger!
Bygg ej luftslott [illegible] steg oss mötte
Du skall se dem ej nå oss där;
Låt ej öknens hånemska följe döden
Seifott vindd lifvets klara flöden.

Hemma, hemma får jag ändå hvila!
Korset jag mot kronan byter glad.
Trötta lammet får till herden ila,
Där i löftets sköna gyllne stad,
Skall få se sin Jesu anlet klara,
Smaka ock hans kärlek underbara.

Tack, o Gud, att du för mig vill vara
Eld- och molnstod genom öknens sand!
På hvar ängslig fråga vill du svara
Med att visa hän till löftets land,
Där jag får vid harpotoner höga
Sola mig i glansen af Ditt öga."

Albert. – B. J. –

Åmmafors

I år två ge varandra handen,
där grundas ett hem så tryggt;
Två glida med sång från stranden
där en fått staka sig skyggt."
//.

Vad är livet för de fleste?
Sorg! Sorg!
Vad är kärnan i det mesta?
Sorg! Sorg!
//
Vad är tanken med att miste?
Sejr! Sejr!
Målet för att ont, att friste?
Sejr! Sejr! //.

Du var den första som jag bar
till livet med ångest och smärta,
Därför är du en skatt jag har,
den dyraste bär mitt hjärta
//.

En livstid hade ~~jag~~ han kämpat
allt för det röda gull
men alltid gäckades lyckan
han är av svek så full

//

Ett hjärta slog honom i möte
i bröst som fröjdefull vår ---
Så hade det klappat trofast
i många, många år.

//

Han lade sin hand på det hjärtat,
han var så sorgefull
då glimmade för hans ögon
det varma, röda gull

//

"Vill du i levande ~~livet~~
livet ha del,
får du ta' sorgen
som fröjden -- hel"

På den vida jord,
på den vida jord
finnes blott en själ,
som fullt jag tror.

//

I den svarta jord,
i den svarta jord,
finnes en, blott en,
hos vem jag bor.

//

Bortom tid och led
bortom tid och led
finnes blott en själ,
jag flyger med.

Vänner som med sin tunga,
När din lyckas sol är klar
Högt Din lof Din ära sjunga
Men, som när hon sjunker ner
Spårlöst i en blick försvinna —
Sådana skall lätt du finna.

Vänner utan tro och heder
Som med hyckleri och list,
Hala ord och falska eder
Därande Dig, lyckas rist
Din förtroende att vinna:
Sådana skall lätt du finna.

Men en vän i alla öden
Lika öm och kärleksfull;
Och som älskar Dig i döden
Endast för din egen skull —

Sådan vän är värd att vinna — —
Men — hvar vill du honom finna.

Gammelstad den 29/4 1895.
A.

"Slagrutan sänk mot klippans häll,
Mot hjärtats klippa henne ställ;
En skatt finns alltid dold i huset,
Den vise lockar den i ljuset."

Pelle

(Och håll rent, håll fint.)
Och håll fint, håll rent som
Vi börjat
Ej för vår skull, vi fattiga
väsen av flärd.
Men för Gud, som vill se
~~hos~~ vår hans gåva hålls värd.

Mödornas mark ha fäderna
brutit
Torvorna slitit ur stenmångd
grund
Förntid med framtid slutit
förbunt
Kårnfulla kårvar, aldrig vi
knutit
Om ej de gamle gått före
och råjt
Om ej de mödornas mark
hade plåjt.

Minnet.

Minnet är en ros som evigt
blommar.
Den blommar alltid lika
frisk och grön
Lifvets vinter, höst, vår och
sommar
Skänker oss en rik och
rättvis lön.

Vårda henne troget och du äger
Uti din lefnadsvinterkväll en vän
Som till ditt hjerta mången helsning
sänder
Ifrån ditt flydda barndomshem
igen.

—

O, huru ljuft att minnas dessa
stunder
Då jag stod i lifvets blomsterdal.
Sprang och lekte i de rosenlunder
Kände lifvet utan minsta kval.

—

Kanske skall ditt hjerta ofta såras
Blott utaf saknad mången, mången gång
Kanske skall ditt öga tåras
Blott utaf minnet af min enkla sång

Van. Frida.

M—n. den 20 Jan 1895

För Amors pil
och kärleks smärta
Bevare Gud
alltjemt din hjärta

— ? —

Skenet bedrar ×

Ej af granna färger liljan prålar
Men dess inre håll den röjs ändå
Kärlek utaf mångens ögon strålar
Fast ej du dess värde kan förstå.
Klippan visar blott sin hårda yta, |
Men inunder guldrets ådror gå;
Hafvets vågor ofta stormar bryta
Men i djupet är det lugnt ändå

/.

Ack mången har en skarp och bitter tunga
Men i hjärtat kan ock mildhet bo;
Mången måste skämta jämt o sjunga
Fast i sinnet sorgens tornen gro;
Mången fattig är som synes riker
Mången rik tyckes utaf sorger nu
Lyckan mången lyckans son besviker

Mången gråter djupt fast munnen ler.

/

Ack, så döm då ingen människa illa,
Fast du tror att du dess brister ser
Skenet kan så lätt bedraga, förvilla,
Endast Gud han ser i hjärtat ner
Sök blott själf att mildt o felfri vara
Fadlaj, Dåi ofvrätt bli glömd.
Och du skall med tiden få erfara
"Den ej dömer, blir ej heller dömd."

Gustafsfrid den 11 Aug. 95

Lisie Holmström

Denna lärdom icke glöm:
Lyckan ofta är en dröm
Är en bubbla blott som brister
Som ett andedrag försvår,
Som sin glans och fägring mister
Just då du vid henne rör.
Därför, vill du lyckan fånga,
Spring ej efter bubblor många,
Stanna ödmjuk där du är
Bed, arbeta, älska, lär,
Så får du i öfverflöd
Allt behöfligt till din död.

N......n den 30/8 95 Mamma "Pella".

[illegible]

I nord ditt namn jag rista
vill bland träden;
Och då jag ensam går utöfver
heden,
då, Hilda, då tänker jag på
dig
Och vid ditt minne bryter en
förgät mig.
Då namnet uti barken vuxit
ut,
Är genom döden med vår
vänskap slut.

Luleå d. 26/12 1897.

Hulda Bergman

Min tjenta, hvad är kärlek?
O tyd mig Du dess lag!
"Två själar och en tanke,
Två hjertan och ett slag!"

Och säg, hur kommer kärlek?
"Han kommer, och är der!"
Och säg, hur slocknar kärlek?
"Han fanns ej der så sker!"

Och när är kärlek renast?
"Då intet han begär!"
Och när är kärlek djupast?
"Då han, som stillast är!"

Och när är kärlek rikast?
"Då mest han gifva får!"
Och säg, hur talar kärlek?
"Han tiger, älskar blott!"

Den 29/4 1895. Ada Mari

Tack att du mitt namn
vill gömma
Och bland vänner räkna mig
Aldrig, - aldrig skall
jag glömma
Att jag har en vän i dig.
Vännen
Jenny W----n

Dina ögon äro eldar och
mitt själ är beck och kåda
Vänd dig från mig, förr'n
jag tändes som en smula
innantill!
En fiol jag är, med värl-
dens alla visor i sin låda
du kan bringa den att
spela, hur du vill och vad
du vill.

Ur 'Fridolins lustgård'

Hvar finns ett namn mig mera dyrt och kärt
Ett namn min hela kärlek högre värdt,
Än namnet <u>Hem</u> det ljufva lilla ord,
Som rymmer allt det rikaste på jord.

Ett hem af sol och hjärtevärme fullt,
Der kära stämmor klinga gladt och huldt
Der blida händer skänka varma tag,
Der alla ge det bästa af sitt jag.

Hvad äro makt och ära, prål och flärd,
Hvad är en verldslig skatt väl mera värd
Än lyckan uti hemmets tysta frid,
Den lycka som ej skiftar tid från tid"

Vännen
Anna Öhman

Då, just då jag glädjen miste
när som bäst jag tryggning miste 1921
glädjen ocke såsom tvingar-
talar ner från änglaringar =16 åe

Bess

Jag var vansinnigt olycklig
när jag förfarade detta

Så lycklig blif som du
förtjenar, och följe goda
englar dig, du ser hur
hjertligt jag dig menar.
Lef alltid säll, förgät
ej mig!

Vännen
Frida V—n.

"Tänk ej jämt på flydda tider,
Tro ej hoppets förebud;
Handla i den stund som skrider
Mod i hjärtat, hopp i Gud!"

Maria L-n

Boden d. 15 april -99.

"Låtom oss orubbligt fasthålla
hoppets bekännelse, ty Han är
trofast, som har gifvit löftet"
Ebr. 10:19-23.

Strunt, år strunt
och snus, år snus om ån i
gyllne dosor
Och rosor i ett sprucket krus
år ändock alltid rosor.
//.

Tanken liksom dufvan flyger
Till min vän, till dig,
Sakta till ditt hjärta smyger
Hviskar, glöm ej mig

Bertha G.

Notviken 9/9 1895.

Säg har du märkt på lifvets
stig nån gång
Ibland de tusende du där
sett vandra,
Hur af en osedd makt, ett
inre tvång,
En människa kan dragas
till den andra!
den 9/9 1895.

Sigrid L.

Jesu blod som för dig runnit,
Ljuset, lifvet i din själ.
Barnaskapet, som du vunnit
Hoppet om ett evigt väl.
Anden, som rättfärdiggörer
Och på lifsens väg dig förer
Allt ju ropar högt till dig:
"Älska Gud, som älskat dig."

Emm. Matinheiki

Ack vore jag en fågel
jag flöge strax till dig
Att sjunga om den kärlek
som Herren givit mig
Att sjunga om den kärlek
så sann och underbar
Som bor uti mitt hjärta
i dag och alla dar!

Bess.

"Ett vänligt ord och sagt i rättan tid
Det mäktar mycket uti lifvets strid
Det mäktar mera än du ana kan,
Det ofta seger öfver hjertan vann.

Ett vänligt ord, som kostar ingenting
En verkan har på denna jordering
Att kunna rubba mångt ett mörkt beslut
Och göra mjukt ett sinne, hårdt förut.

Hur mången mulen panna blef ej ljus
I armods tjäll i rike mannens hus,
Hur mångt ett kif ej bilagdt på vår jord
Vid blott ett endå litet vänligt ord!

Ett vänligt ord kan göra mödan lätt,
Försona mången liden oförrätt,
Ett vänligt ord och utaf hjertat sagdt:
O, tro mig, Du! det har en sällsam makt.

Sannmelstad den 29/4 1895. A.